

ἔδωσεν νὰ δώσῃν τοῦ ἀφέντη τοῦ καδῆ διὰ τὸ κρίσιμον ὅπου εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὰ /
ἀδέλφια τοῦ τοῦ τὰ ἔδωσεν νὰ τὰ κρατῇ διὰ 25/ ρεάλια καθὼς τοῦ εἶχεν ὀρδίνια /
καὶ νὰ τὰ γυρέψῃ νὰ μὴ χαθοῦσιν καὶ ἅς εἶναι ἀδιάλειπος. Λοιπὸ ἐπήγαμε ἐμεῖς οἱ
ἀπεσταλ / μένοι καὶ εἴπαμέν του το καθὼς ἄνωθεν μᾶς εἶπε / καὶ εἶπε / μας ἐγὼ
ἔρ / χομαι νὰ / τὸν ἀνταμώσω / καὶ μιλοῦμε / καὶ πάλι ἐδώκαμε ρεσπόστα πὼς /
τοῦ τῶπαμε καὶ εἰς τοῦτον μοῦ εἶπε ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Χρυσίνος ἐμένα τοῦ νοτά-
ριου / νὰ τὴν βάλου τὴν αὐτὴν μαρτυρία εἰς τὴν καντζηλλαρία μου διὰ νὰ φαίνεται
εἰς κά / θεν καιρὸν καὶ διὰ βεβαίωσιν ἀπογράφου καὶ ἰδιοχείρως τὸς οἱ ἄνωθεν
ἀπεσταλμένοι.*

112

Μαρτυρία

φ. 66^v

/ Φ 63

/ + 1680/ Ἐν μηνὶ Δικεβρίου 20/ τὴν σήμερον ὁ Ἀχουμάτη Κιαχαγιᾶς βοῖ-
βόντας [.....] / στάσιν τοῦ ἀφέντη Χρυσίνου Σουμμαρούπα μαρτυρᾷ καὶ λέγειν
πὼς ξεύρει βέβαια καὶ [.....] / τονε ἐκεῖ πρεζέντε ὄντας ὁ ἀφέντη Τζαμπατάκης
Μπαρόντζης καὶ ὁ ἀδελφός του ὁ Για[κουμά] / κης Μπαρόντζης ἔδωσεν τοῦ ἄνω-
θεν ἀφέντη Χρυσάκη κάποια ἀμάχια νὰ τὰ δώσῃν / τοῦ ἀφέντη τοῦ καδῆ νὰ τὰ
κρατῇ ὥστε νὰ τοῦ δώσῃν ὁ ἀφέντη Τζαμπατάκης ρεάλια 25/ / ὁ ἀφέντη Ἰακου-
μάκης ρεάλια 30/ διὰ νὰ τοὺς ἐκρίνῃν εἰς τὸ κρίσιμον ὅπου εἶχα νὰ κάνουν / ἀνά-
μεσὸν τὸς τὰ αὐτὰ ἀδέλφια μὲ τὸν ἀδελφόν τὸς τὸν ἀφέντη Στάη καὶ ἔτζι μαρ / τυρᾷ
ὁ ἀφέντη Ἀχουμάτη Κιαχαγιᾶς πὼς ὀμπρός του τὰ ἔδωσεν ὁ ἀφέντης ὁ Χρου / σάκης
εἰς τὰ χέρια τοῦ ἀφέντη τοῦ καδῆ καὶ διὰ βεβαίωσιν βάνει καὶ τὴ βούλαν του ἄνω-
θεν/. Ἀκόμη ἐδῶ πρεζέντε καὶ ὁ μισέρ Νικολῆς Σπάρταλης ὁ Χιώτης ὁ νταουμά-
νος τοῦ ἄνωθεν / ἀφέντη καδῆ καὶ μαρτυρᾷ καὶ αὐτὸς τὴν ἄνωθεν μαρτυρία πὼς εἶναι
ἔτζι ἡ ἀλήθεια / διατὶ ἤτονε ἐκεῖ πρεζέντε καὶ ἀπογράφει κάτωθεν ξεκαθαίρονοντας
ὅτι τὰ ἄνω / θεν ἀμάχια ἦτανε τοῦ ἀφέντη Τζαμπατάκη δακτυλίδια τέσσερα καὶ
ἓνα χαρχάλη / μὲ στύλους ἀργυρὸ διὰ χρυσοὺς καὶ ἓνα ἀλυσιδάκιν ψιλὸ ἀργυρὸ διὰ
χρυσὸν καὶ τοῦ / ἀφέντη Ἰακουμάκη μία καθενέτα μὲ τὸ κορφὶ ὅλα μάλαμα.—
/ — Ὁ ἄνωθεν Νικολῆς Σπάρταλης μαρτυρᾷ τὴν ἄνωθεν μαρτυρία καὶ διὰ νὰ μὴν
ἔχῃ / γράμματα ἤγραψα ἐγὼ Μικὲς Παδιάτης — — —

* Ἡ πράξις αὕτη εἶναι ἀνυπόγραφη.

- / —Νικολέτος Σουμμαρίπας ἐγροίκεσα τὴν νᾶνωθεν ματαρυρέ / α ἀπὸ τοὺς ἄνωθε—
 / —Μᾶρκος Μελισσουργὸς ἐγροίκεσα τὴν ἄνωθεν μαρτυρίαν ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν—
 / —Χρυσῆς Γιουστινιάνος ἐγροίκεσα τὴν ἄνωθεν μαρτυρίαν ἀπὸ τοὺς ἄνωθεν—
 / —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

113

Μαρτυρία

φ. 67^τ

/ Φ 65

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 21/
 τὴν σήμερον / [.....] θυγάτηρ ἀφέντη Ἰακουμάκη Μπα / [ρόντζην ἔ]ν[μ]-
 προσθεν κάμ[οῦ τοῦ ὑπο]γρ[άφοντος νοτά]ριου καὶ τῶν ὑπογραφόντων ἀξιο / [πί-
 στων] μαρτύρων μαρτυρᾷ καὶ λέγειν εἰς φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς πῶς τὰ
 ὕσαν / εἶχ]α μάλαμα ἀσήμιν/* / ἦτανε ἀπὸ τῆς μακαρίτης τῆς μητέρας τῆς τῆς ποτὲ /
 κυρίας Βιολάντες ὅλα τῆς τὰ ἔδωσεν εἰς τὰ χέρια τῆς ὁ ἀφέντης ὁ πατέρας τῆς /
 ὁ ἀφέντης Ἰακουμάκης Μπαρόντζης καὶ δὲν ἔμεινε εἰς τὸ χέρι τοῦ οὐδὲ τίποτας /
 καὶ εἰς τοῦτον τὸ βάνειν εἰς τὴν καντζηλλαρία μας διὰ νὰ φαίνεται εἰς κάθε καὶ ἰδὼν
 ὅποιος / ἤθελε ἐναντιῖθεϊν ἀπάνων εἰς τὰ ἄνωθεν ροῦχα πῶς δὲν τὰ ἐπῆρα το λέγειν /
 ψέμματα καὶ εἰς τοῦτον δίνει τὴν παροῦσαν μαρτυρία ἐνμπροσθεν τῶν ἀξιοπίστων /
 μαρτύρων καὶ παρακαλεῖ τοὺς νὰ πογράψου καὶ ὑπὸ χειρὸς τοῦ—
 / —Θεόφιλος Διασίτης μάρτυρας παρακαλεμένος ἀπὸ τὴν ἄνωθε ἀρχότισσα εἰς τὰ
 ἄνωθε—
 / —Γεώργης Παληοῦ μαρτυρῶ ὥς ἄνωθε—
 / —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

114

Πώληση μπατιζίου

φ. 67^{τ-ν}

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 22/ εἰς
 τὸ σπῆτιν κάμοῦ / τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἔδω παρὼν ὁ ἀφέντης παπᾶ κυρ

* Ἡ παραπομπὴ στὸ περιθώριον εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναγνωσθῇ λόγῳ τῆς φθορᾶς αὐτοῦ.